

Februar 1856, og dernæst er i samme Stykke den der fastsatte Tidsfrist af Hensyn til Dernes vanstelige Kommunikationsforhold, forlænget fra 8 Dage til 14 Dage.

I samme Paragrafs 2det Stykke er som Følge af at Færingerne, saalænge de ikke tage fast Ophold her, ere fri for Værnepligt, Ordene „Indtællelse til Militærtjenesten“ forandrede til „Militærtjenesten“, jfr. den nugældende Bestemmelse i Loven af 16de Februar 1856 § 10.

Til § 33, der iøvrigt er overensstemmende med Lovens § 17, er føjet tvende Bestemmelser, der staa i Forbindelse med den ovenfor ved Kap. I. §§ 1—3 paaapegede Forandring i de færøste Fattigdistrikters Inddeling og Omraade, der fandt Sted i 1873 i Henhold til Lov om de færøste Landkommuners Styrelse af 28de Februar 1872, hvorefter Fattigdistrikterne, som før i Henhold til Loven af 22de Marts 1855 faldt sammen med Præstegældene, fra 1ste Oktober 1873 at regne bleve delte efter Sogne, saaledes at hvert Sogn udgør et Fattigdistrikt for sig. I Mangel af positiv Lovbestemmelse i Henseende til Spørgsmaalet om, af hvilket Fattigdistrikt de Personer skulde forsynes, der bleve trængende til Fattighjælp, efter at Loven af 1872 var traadt i Kraft, men som endnu ikke ved 5aarigt Ophold i noget af de nye Distrikter havde erhvervet Forsørgelsesret i samme, hvorimod de forinden bemeldte Tidspunkt, ved Ophold eller ved Fødsel vare forsynelsesberettigede i et af de tidligere bestaaende Fattigdistrikter, maatte nemlig Forholdet, naar ikke mindelig Overenskomst mellem de forskellige nye Fattigdistrikter kunde opnaas, naturligt ordnes saaledes, at Forsørgelsen af de omhandlede Fattige da skulde besørjes af samtlige det tidligere Fattigdistrikts Sogne i det i Loven af 1872 § 17 bestemte Forhold, og dette blev ogsaa ved forskellige Resolutioner af Justitsministeriet fastslaaet i Praksis. Hermed stemmer ogsaa den første af de her optagne nye Bestemmelser:

Da man imidlertid i forskellige Sogne paa Færøerne fra først af har fortaaget Loven anderledes og som Følge heraf fulgt en anden Fremgangsmaade, idet der nemlig i disse Sogne allerede i 1873 blev foretaget en fuldstændig Deling af Fattighynden, hvorefter Personer, der ikke havde erhvervet Forsørgelsesret i noget af de nye af et enkelt Sogn bestaaende Fattigdistrikter, ere blevne underholdte af Fødedistriktet og ikke som sælles Fattiglemmer af det tidligere samlede Fattigdistrikt, har Lagtinget ment, at der af Billighedshensyn over for disse

Sogne burde have Afgang til for deres Vedkommende at vedblive med denne Fremgangsmaade og altsaa for saa vidt gøre Undtagelse fra Hovedregelen. Man har ment at kunne imødefomme dette fra flere Sider paa Derne nærede Driste, og overensstemmende hermed er derfor efter Lagtingets Forslag Paragrafens 3die Stykke affattet, hvorefter Justitsministeriet berøindtages til under de fornævnte Omstændigheder at bevilge Undtagelser fra den i 2det Stykke indeholdte Hovedregel.

§ 37 er optaget efter Lovens § 21, men med følgende Endringer:

I Sæns 1ste Stykke er der i Stedet for Maanedssindberetninger af anmeldte Fødseler af praktiske Hensyn foreslaaet Kvartalsindberetninger.

Maksimum for de i Sæns 3dje Stykke omhandlede Bøder foreslaas efter de i saa Henseende ved Lovens Ubvidelse til Færøerne sædvanlig fulgte Regler nedsat fra 400 Kr. til 200 Kr.

Til Bestemmelsen om, at Bøderne skulde tilfalde den kommunale Understøttelseskasse, er for Tydeligheds Skyld føjet: „i det Fattigdistrikt, hvor Fødselen har fundet Sted“. Den Fødseler paa den tgl. Fødselsstiftelse bedrørende Slutningsbestemmelse er selvfølgelig udeladt.

Lagtinget havde ment, at man i Stedet for Bestemmelserne i denne Paragraf i det væsentlige kunde nøjes med at bibeholde den nugældende første Bestemmelse i Loven af 16de Februar 1856 § 8, men til denne Afvigelse fra den almindelige danske Lovgivning har man, da de her optagne Bestemmelser maa formenes ogsaa paa Færøerne at ville være mere hensigtsmæssige end de ældre, ikke fundet nogen Grund.

§ 39 foreslaas optaget overensstemmende med Lovens § 23 med enkelte Modifikationer, der ere en ligefrem Følge af, at nærværende Lov kun skal gælde for et særligt stedligt Omraade, og hvis Nødvendighed derfor formentlig ikke behøver nærmere at paavises.

§ 40 svarer til § 24 i Loven af 1891.

§ 41. Det Tidspunkt, fra hvilket Afgørelsen af Spørgsmaal om trængendes Forsørgelsessted skal træffes efter denne Lovs Regler, (jfr. Loven af 1891 § 25), er foreslaaet fastsat til 1ste Januar 1895.

Derimod har man efter Lagtingets Indstilling undladt at optage Undtagelsesbestemmelsen i 2det Stykke i den danske Fattiglovs § 25, da den paa Færøerne for-